

Es pessebres d'Olot després de la Mostra

Olot és una població que té una llarga tradició pessebrista, com ho confirma la premsa local de cent anys enrere, on sovintegen les notícies de famílies que obrien les portes de la seva llar durant unes hores per ensenyar a tothom que volgués el seu pessebre familiar.

Així doncs, el costum de fer exposicions de pessebres ve de lluny, incrementat a Olot gràcies a la indústria d'imatgeria que produeix les figures de les escenes nadalenques.

L'inici de la tradició s'ha d'anar a buscar en l'escultor Ramon Amadeu, que ha esdevingut una personalitat emblemàtica en la configuració del pessebre català en terracotta, activitat que va produir en gran quantitat precisament durant la seva estada a Olot entre 1809 i 1814. En aquesta ciutat va modelar moltes peces de gran realisme, reproduint els trets populars de les figures

representades, bé fossin pastors, filadores i mags, o xais i vaques.

I aquests models fets a principi del vuit-cents els varen imitar els primers tallers de «sants» al final de la passada centúria, i es continuen produint avui, amb una notable acceptació per part del públic.

Tot aquest passat deuria contribuir al fet que es pensés a convertir per uns dies la ciutat d'Olot en la seu de la Mostra Internacional de Pessebrisme del desembre de 1992 fins al febrer

Fragment del pessebre de can Trinxeria, on hi ha barrejats diferents tipus d'imatges, de diverses proporcions.

de l'any següent. Olot va fer diverses exposicions on hi havia des de les típiques escenes tradicionals, que són les que es fan arreu de Catalunya amb poques modificacions, als pessebres que hom anomena «artístics», que vénen a ser interpretacions menys convencionals de les escenes nadalenques. I en ser una mostra internacional, en aquella ocasió hi va haver tot de representacions de pessebres de diferents continents.

La Sala Oberta del Museu Comarcal de la Garrotxa va programar, l'exposició més interessant, que era un recull de l'obra d'Amadeu en aquest

Pessebre que els alumnes de l'Escola d'Arts Aplicades van fer l'any 1993 al pati de l'Hospici.

El pessebre de 1994-95 duia per títol Desemboliquem el Nadal.

moltes persones varen visitar l'exposició, hàbit que s'ha repetit els anys següents.

Però en les convocatòries posteriors, ja sense cap internacionalització, ha predominat

grans dimensions, les que es col·locaven tradicionalment per Nadal a la plaça Major d'Olot, i sortint del típic patró les han repartit en l'espai del claustre, prescindint de tots els esquemes tradicionals.

Si es vol convertir la Mostra de Pessebres d'Olot en un reclam a nivell extracomarcal, com s'ha dit en més d'una ocasió, s'hauria de fomentar aquest tipus de manifestacions deixant tot el protagonisme en la concepció de l'exposició a noves generacions, que substituiran el voluntarisme per la professionalitat.

Les institucions que estimulen el pessebrisme, i en l'exposició d'Olot hi consten uns quants centres, haurien de tenir com a model els plantejaments dels alumnes d'Arts Aplicades, ja que obren nous camins, i només per aquesta via es podrà desmarcar de les típiques mostres pessebrístiques comunes arreu de Catalunya.

vessant, amb figures del mateix museu, i altres de col·leccions particulars. També va obrir les portes, al desembre de 1992, can Trinxeria, una casa pairal al centre de població, que entre d'altres elements remarcables té un monumental pessebre, que la família va anar fent al llarg d'un parell de segles, barrejant estils i figures, tot plegat en una singular col·locació en plans superposats, d'una absoluta originalitat en aquestes terres, que li dona una gran personalitat i interès.

En aquella ocasió es va fer la suficient propaganda, que va donar els seus fruits, ja que

com a tònica general la rutina i la repetició. Només una manifestació sobresurt d'aquesta generalit-

zació: el pessebre que han fet els alumnes del darrer curs de l'especialitat d'Interiorisme de l'Escola d'Arts Aplicades d'Olot en els claustres de l'Hospici. Els estudiants d'aquest centre ja varen fer el curs passat un altre pessebre en el mateix lloc, que era una interessant i original composició.

Totes dues vegades han emprat les mateixes figures de

JOAN SALA